

Slovenska Krajina

terem si hrepenel, kajti že v 19. letu življenja ti je angel smrti pritisnil na čelo svoj ledeno-mrzil poljub. — Pokojni je bil kristalno čist značaj, fant, kakršnih je malo. Naj mu sveti večna luč — preostalih pa naše iskreno sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Zvonovi so s svojo žalostno pesmijo naznanili, da je smrt v sredi, 6. decembra, ugrabila zavednega katoliškega moža Janeza Mlasko iz Ihove. Že dolga leta je boležal ter vdano prenašal bolezen. Bil je oče peterih otrok, za katere je bil skrben družinski gospodar. Naj mu sveti večna luč! — Preostalih naše sožalje!

Sv. Urban v Slov. goricah. Dne 4. decembra je v Gospodu zaspal, star 86 let, Franc Kuhar iz občine Levajnci. Po poklicu čevljar, je bil zaveden slovenski in katoliški mož. Pokojni je bil dolgoleten naš naročnik. Naj vrlému možu sveti večna luč — hčerama in vnukom pa naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Žalostno so v soboto, 9. decembra, zvonili zvonovi v slovo mladi, vzorni materi Uršuli Beranič iz Zg. Pleterja. Po porodu četrtega otroka je nastopilo zastupljenje krvi in trpinka je v strašnih mukah dala življenje v službi materinstva. Solze vseh pričujočih ob grobu so bile najlepša proslava mučenštva matere. Počivaj v miru! — Žalujočim naše sožalje!

Braslovče. Zopet so zadoneli zvonovi ter naznanjali, da je odšel k večnemu počitku posestnik in cerkveni ključar podružnice sv. Janeza in Pavla na Dobrovljah Franc Ježovnik. Čeprav je imel precej daleč do cerkve, ga ni odvrnilo nobeno slabo vreme in vedno smo ga videli pri mizi Gospodovi. Bil je trden krščanski mož, naročnik »Slov. gospodarja«. Pokopali smo ga v soboto, 9. decembra, ob veliki udeležbi njegovih prijateljev. — Prav isti dan smo spremili k večnemu počitku tudi preužitkarico Matko Marijo iz Podvrha. — Naj jima bo Bog milosten sodnik! Žalujočim naše sožalje!

Sv. Jurij ob juž. žel. V 80. letu je nenadoma umrl v Podgradu, župnija Sv. Jurij, obče znani posestnik Franc Novak. Rajni je bil zaveden narodnjak, dober gospodar in vrl krščanski mož. Na njegovi lepi domačiji se je rodilo pet otrok, od katerih živita še dve hčerki. Rajni je bil dober boter mnogim otrokom, občinski odbornik in naš dolgoletni naročnik. Vsemogočni naj mu bo večni plačnik — žalujočim pa naše sožalje!

Odbor SKAD »Zavednost« naznanja, da se bo vršil v četrtek, 28. decembra, točno ob devetih dopoldne v »Martiniščuc« v Murski Soboti sestanek. Govorila bosta g. starešina Casar Franc o temi: »Protikomunistična fronta intelligence v Prekmurju« in tov. Berden Pavel: O tisku. Ker gre za važne stvari in za nujne odločitve, je sestanek za vse starašine in člane najstrožje obvezen. — Odbor.

Prekmursko prosvetno okrožje je imelo svoj letni občni zbor v Murski Soboti ob navzočnosti sedmih Prosvetnih društev. Na občnem zboru se je govorilo o vsem, kar teži naša Prosvetna društva. Poskusiti se mora ustanoviti društva še tudi tam, kjer jih doslej še ni. Potrebna so v vsaki fari, saj moška mladina postaja vedno bolj divja in se v nekaterih krajih za vsako malenkost stepejo. So še nekatere velike fare pri nas, kjer ni našega katoliškega društvenega življenja. Za predsednika okrožja je bil ponovno izvoljen župnik od Sebeščana, g. Bejek, in za tajnika kaplan g. Skraban.

Širom Slovenske Krajine. Naše prošnje, da je treba v Slovenski Krajini vsa učiteljska mesta izpopolniti, niso ostale brezuspešne, kajti zopet je z odlokom prosvetnega ministra postavljenih več učiteljev, in sicer Fujs Martin in Rozina v Kuzmo, Ulaga Ferdo v Domanjševce, Zupan Viljem v Vidonce, Germek Vladimira v Fikšince, Kavčič Stane v Dobrovnik, Prutnik Marija v Martjance, Sterle-Rožanec Helena v Vidonce, Križan Ivan v Kuzmo, Ribič Ida v Zenovlje in Kuštišek Marta v Genterovce. Upamo, da bodo tudi ostala, še sedaj izpraznjena mesta kmalu izpopolnjena, kar je za naše kraje neobhodno potrebno že iz narodnostnih ozirov.

Murska Sobotica. Dne 6. decembra se je pri nas vršil Miklavžev sejm, na katerem je bilo precej živahno, kajti izvršenih je bilo mnogo kupčij.

V zastarelih primerih zapeke, združenih z zlato žilo in otokom jeter, je pravi blagoslov naravna »Franz-Josefova« grenka voda, zaužita tudi v malih množinah. »Franz-Josefova« voda mlo deluje in zanesljivo otvarja, pa se poleg tega tudi po daljši porabi skoraj nikdar ne izkaže neučinkovito.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Ker se je isti dan vrnilo okrog 600 sezoncev, so ti živčavi še poživil. Pri nakupu so se mnogi pritoževali nad povišanjem cen. — Industrijalec g. Jožef Benko ter trgovca gg. Čeh Franc in Štivan Ernest so pri tukajšnjem okrožnem sodišču imenovani za častne sodnike.

Murska Sobotica. Dne 10. in 11. januarja, 7. in 8. februarja ter 6. in 7. marca 1940 se bo vršilo pregledovanje in žigosanje (cementiranje) sodov. — Pred dnevi je bil obojen krčmar Ludvik iz Sela na dva meseca zapora in 300 din denarne kazni, ker je službenega organa pri opravljanju službene dolžnosti vrgel skozi vrata ter mu iztrgal iz rok uradni akt in ga strgal. Drugič se bo premislil!

Belinci. Že dalj časa sta se mudila pri nas dva nemška umetnika, ki sta v naši cerkvi prenovila oltar sv. Antona, ki zglada sedaj tako, kot bi bil nov. Stroške za prenovitev je krila gospa grafica.

Sv. Sebeščan. Kakor smo že poročali, je naša cerkvena poslikana. Blagoslovitev nove slikarije bo na svetek Gospodovega razglasenja — Sveti trije kralji — 6. januarja 1940. Blagoslovitev bo opravil naš g. dekan Krantz Jožef iz Tišine. Ta dan je obenem tudi obletnica blagoslovitve našega Prosvetnega doma, ki je bil zgrajen lansko leto, in to kot prvi katoliški prosvetni dom. Ta dan vabimo vse k nam!

Dolja vas. Nedavno je Feherovo družino zadela nesreča, ki jim je iztrgala iz svoje srede malo Roziko, učenko 2. razreda ljudske šole. Deklica je namreč hotela zakuriti in ker drva radi vlage niso marala goreti, jih je polila s petrolejem. Pri tem pa je po neprevidnosti poškrbala tudi sebe, kar je bilo zanjo usodno. Ko je namreč prišla v bližino ognja, se ji je vnela obleka in dobila je tako hude opekline, da jim je podlegla.

Zitkovci. Naši pogorelci, ki so tik pred zimo ostali brez strehe, so dobili od kr. banske uprave v Ljubljani 20.000 din podpore. Iskrena hvala!

Dobrovnik. V bližnji bodočnosti bodo prišle k nam št. šolske sestre iz Slov. Bistrice ter bodo odprle otroški vrtec za naše nebogljence. Stanovale bodo v Gerendčevi hiši, a podporo za

Strahovi v čuvajnici števil. 93

Popoldne je privozilo več vlakov. Za hip se je vsak ustavil. Železničarji so spregovorili nekaj besed, nato so vlaki spet odropotali.

Proti večeru je Maps nekaj malega jedel. Nato je brzojavil ravnateljstvu.

»Halo! Kdaj bo prišel pomočnik?« je odločno vprašal.

Ravnatelj se je opravičeval. Vse je poskusil, toda med vsemi železničarji ni nobenega, ki bi hotel iti v čuvajnico številka 93. H koncu je še prosil Mapsa, naj vztraja še eno noč. Naslednjega dne bo gotovo dobil tovariša, če pa ne, bo smel zapustiti čuvajnico.

Mapsu se je zdelo, da bo zdaj-zdaj zaspal. In še vso noč mora biti buden! Nekaj mu je reklo, da se mora premagati, ker bi skrivnostni napadalec takoj opazil, če bi zaspal...

Utrujeni pogled je nenehoma blodil po močvirju, kakor da bi hotel razkrinkati njegovo tajinstvenost. Sonce je že zašlo. Maps se je pretegnil, vzela samokres in šel v spodnji prostor, od tam pa ven. Prepričan je bil, da se napadalec skriva v močvirju. In namesto tega, da bi se vso noč tresel, je sklenil, da bo preiskal močvirje in kup razbitih voz, ki je mohl iz njega.

Šel je ob progi do ovinka. Od časa do časa je stopil na nasip in pogledal okrog sebe. Ničesar ni videl. Nato je opazoval rob močvirja. Iskal je stezo, ki bi vodila v notranjost. Iskanje je bilo brezuspešno. Pri ogledovanju razbitih voz ga je objela groza. Spomnil se je osemdesetih mrličev. Zdelo se mu je, da sliši njihovo stokanje. Mrzel pot ga je obliil. Obrnil se je in tekel proti čuvajnici.

Podal se je v hišo in je zaklenil vrata. Potem je šel po lestvi v nadstropje. Ves se je tresel. Ko je prispel v gornjo sobo, je tiho zamomljal:

»Zdi se mi, da se prav tako bojim kot drugi... Korajža! Še ena noč!...«

Prižgal si je pipo. Kmalu jo je odložil, ker ga je dim omamljal. Žvižg vlaka ga je vzdramil. Še ena minuta — pa bi spal! Kakor v snu je skozi okno odgovarjal na vpitje sprevodnikov. Samokres je položil ob stolu na tla. Vstal je in opazoval slikarijo na steni. Nato je ponavljal pesmice, ki se jih je bil učil v šoli. Toda vse bolj ga je premagovala utrujenost in zasplost. Noge so se mu tresle. Sesti je moral.

(Konec sledi)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najboljše v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

Dragocen zaklad v čevlju

Neka nizozemska prevozna tvrdka je te dni dala na dražbo staro pohištvo, ki ga je pred leti shranil pri njej neki »zarubljeneec«. Ker se možakar ni več oglašil ter tudi ni več plačeval ležarine, je tvrdka pohištvo prodala. Pri prevozu pa se je nenadoma odprl neki predal omare, iz katerega je padel star in ničvreden čevljar. Iz njega pa so se po tleh kot zrnje vsuli sami zlatniki stare izdaje holandskega goldinarja. Skupna vrednost tako odkritega zaklada znaša nad 50.000 holandskih goldinarjev. Tvrdka sedaj išče lastnika, ki se bo nemara oglašil, če ga medtem že ni Bog poklical k sebi.

*